

Konjerejsko društvo izda letos 4585 fl. za premiranje konj, za podučne svrhe 450 fl., za list „Pferdezüchter“ 600 fl., za pospeševanje konjerejstva 1010, razne stroške 1970 fl. Lani se je od 689 na 10 štacijah pripeljanih konj premiralo 243, za kar se je izdalo 4024 fl. Letos bode premiranje konj v Žavci, Mariboru in Ljutomeru s konjskimi dirkami vred.

Goveja kuga prikazala je se na Kranjskem v srenji Podvenskej kočevskega glavarstva tik meje hrvatske in je vvažanje goved iz omenjenega glavarstva na Štajersko prepovedano.

Sejmi. 9. aprila Dobova, Središče, 10. apr. Koprivnica, 11. aprila Sevnica, sv. Peter pod sv. gorami, 12. aprila Gradec, 14. aprila Zdole.

Dopisi.

Od Ptujске gore. (Občinske volitve) so sklenjene, večina izvoljenih ima našo zaupanje, ker so mirni pošteni ljudje, zvesti Slovenci in dobri kristijani, in bodo gotovo za blagor in korist občine skrbeli. Vender moramo v zadnjem trenutku še sledečo željo izgovoriti, in jo izvoljenim gorko priporočati. Kdor razmere na Gori pozna, mora priznati veliko potrebo, da se v naš razburjeni kraj zopet mir vrne, ker taka svaja le škodi. Mi tedaj svetujemo novim občinskim odbornikom: izvolite si za župana mirnega, poštenega moža, dobrega kristijana, potem naj bode mož naše krvi, t. j. naj bo zvesti Slovenec, ker sramota bi bila za nas, ako bi nam kdo očital, da ni na domačih tleh taki mož zrasel, kateri bi vreden bil, naš župan biti, da bi mi drugemu več zaupali, kakor svojemu rojaku, kateri se je med nami rodil, in kateri je od malih nog vse naše veselje, pa tudi vse naše nevolje z nami delil. Mi imamo taka moža dva, to sta Štefan Kosiše in Kozoderc. Mi v tem nečemo izreči, da ovi drugi nebi poštenjaki bili, Bog ne daj; ali župan zamore le eden biti, vsi drugi so njegovi svetovalci. Kosiše in Kozoderc sta vže bolj priletna moža, hladne krvi, in bota gotovo za to skrbela, da bode pri nas zopet krščanski mir vladal. Prosite tedaj Štefana Kosiše-ta, naj toto breme na se vzame, — saj to ni nikaka slast, župan biti, ampak breme, prosite ga, naj bo naš oča; in če on nebi hotel biti, prosite Kozoderc-a, naj on občinsko gospodarstvo v roke vzame, to bode za celo občino dobro. Bog pomozil!

Iz šaleške doline. (Volitve v okrajni) šoštanjski postale bi lahko osodepolne za narodno stranko. Nemškutarji napeli so vse sile, da bi zmagali. Pri velikem posestvu se jim je to vsled prevelike malomarnosti narodnjakov v resnici tudi posrečilo. Imeli so pa tudi dobrega zaveznika, namreč jezične babe, kajti znan šoštanjski narodnjak dejal je: ako narodno volim,

me babe preženejo! In volil je nemčurja iz strahu pred babami. Strašiti se par ostrih babjih jezikov, ter radi tega voliti nemškutarja — je vendar preveč. Če je pa imel tudi kako osobno mržnjo do narodnih kandidatov, naj pomisli, da to ne gre za osobnosti, ampak za stvar. Naj si bode kandidat najhujši osobni nasprotnik, pri tem se rodoljubno srce ne sme umikati, ne radovoljno uho nastaviti zakletim našim sovražnikom, ampak stati mora, kakor skala za sveto našo narodno reč. S tem kaže mož, da je jeklen, da je čist značaj. Upamo, da v prihodnje omenjeni gospod se ne bode več dal na tak način zapeljati, ter da bode, kakor popred tako tudi zanaprej krepko se za domovino našo potezal. Naši „Germani“ hočejo po izgledu Celjanov, Slovenjogradčanov itd. imeti tudi svoj nemški „Schulverein“. Privandrani Kranjce, ki čuje ne ime Wagner, nabira s posebno navdušenostjo podpise za omenjeno veliko nemško društvo. Nabral jih je neki vže okoli 50. Kristijan Kern, katerega slavna naša duhovščina še zmiraj velikodušno podpira, mu je najboljši sodelavec. Slovenec — mirna duša ne zine k temu početju ne črne, ne bele. Kaj še! On je tako dober, da gre k temu svojemu sovražniku še potrebne reči kupovat. On mu nosi denar, da ta leži proti njemu rogovili in razsaja! Ne pomisli, da sovražniku v roko orožje tiščati je vendar najbolj nespametno! Slovenski okoličani! bodite vendar enkrat previdni in popustite to za vas pogubonosno malomarnost. Okrepite se, ter ne nosite več svojih žuljevih krajcarjev najhujšim sovražnikom! Kupujte rajši pri domačinih ali vsaj pri takih, ki Slovincem niso ravno nasprotni! Videli bodete, kako hitro bodo potihnil, kako naglo jim bode greben upadel. Ako jih že Bismarkova Nemčija tako vleče na sebe, naj idejo k nji, srečen jim pot, solz gotovo ne bodemo točili za njimi. Dokler so pa pri nas, gledati moramo, da nas ne dobijo pod se, ter nam ne onesnažijo, lepo našo slovensko zemljo!

Opazovalec.

Iz Dobrne. (Maslo nemškutarske omike.) Celjski „lisjak“ ali po krivem „Kmetški prijatelj“ imenovan je v zadnji številki ponatisnil neko poročilo o dosedanem delovanju tukajšnje podpodružnice kmetijske družbe, poročilo, katero sem kot ud imenovane družbe bil priobčil v družbinem glasilu „Landbote“. S prestavljenim dopisom je tudi moj podpis prišel v glavni list lisjakov, in sicer po zvižjači, ker „Prijatelj“ ni povedal, da si je dopis skoval po drugem časopisu, pač pa je še v svojo pokvečeno prestavo vtaknil celo besede, katere naj kažejo, da sem jaz „dopisnik temu listu“ t. j. „lisjaku“, a to seveda ni resnica. Vodstvo kmetijske družbe v Gradci si je že razgledalo naznanjeno maslo nemškutarske omike.

M. Karba.

Od sv. Ane v Slov. goricah. (Sloven-
ci, pazka!) Kako sedaj nemškutarji s Slovenci
ravnajo, to je žalostno. Deco nam v šoli po sili
ponemčjujejo; ne učijo nje pametno nemški, am-
pak tako, da se slovensčina in drugi potrebni
nauki zanemarjajo; v to svrho stavijo tu in
tam takšnih ponemčevalnic; glavni steber jim
je prusko-nemški „Schulverein“. V št. 6 „Slov.
Gosp.“ beremo dopis od sv. Benedikta „da so
nekdaj posebno pri sv. Ani nemščino v glavo
tlačili“. A da bi Slovence tukaj leži premagali,
nameravajo novo — šolo zaphati občini Šitan-
ci; vendar župani v okolici se bojda močno
ustavljajo, vedoči, kako drago so jih stale farne
šole. Dobro, izvrstno! Menda ima tudi tukaj
„Schulverein“ svoj nepotrební nos! A slišimo
takšnih neumnosti o tej šoli, da se more vsak
pošten človek smejati, osobito Slovenec. Da bi
si leži novih šol zmoledovali, trosijo po svetu
same laži. K županom je prišlo črno na belem,
koliko da imajo otroci od ene in druge hiše k
farni šoli pri sv. Ani. Posestniki tik cerkve,
imajoči komaj nekaj minut, imajo zaračunjenih
po 15—20 minut, a eni, oddaljeni od cerkve po
četrt ure je bilo črno na belem po $\frac{3}{4}$ do 1 ure.
To so takšne nemškutarske laži, da se jim vsi
smejimo. Proč s tem, ne nalagajmo si novih bre-
men. Bodimo zadovoljni s farnimi šolami! Da
pa bi nemškutarjem pri sv. Ani vendarle ne
odlenkalo, se močno skrbijo, in pošiljajo in po-
sojujejo v našo faro svoje evangelije — „Ta-
gespošto“ in to celo mladim fantom, da bi tem
hujši nemškutarji postali! Grdo! Zatoraj pazka!
Sovražnik Judažev.

Iz Rogačkega okraja (Vreme, lisja-
koveci.) Letošnje vremsko prerokovanje o sušci
se je skoro podvojilo, ker ni samo z repom ali
z glavo zmajal, temveč je bil, in lomastil okoli
sebe od kraja blizu konca tako serdito, da si
kmet skoro nič opraviti ni mogel. Ker nam
dragi čas tako brez vsega prida odhaja, jelo
nas je vendar skrbeti, kaj bo z jario, vino-
graško rezjo in kopjo! Pa mili Bog nas se je
usmilil, ter nam vže podaril par lepih dni, ka-
teri nam znajo zaceliti poprejšno zamudo. Ima-
mo pa še drugo vreme namreč: Gospodarsko-
politično in narodno. Katero se nam tudi rado
spreminja. No, slabo gospodarsko stanje naše
zakrivilo so mnogovrstne vjime, kakor pogoste
toče, mraz, in druge nesreče, kakor lahkomis-
selna zapravljivost, nepotrebne in dostikrat kri-
vične tožbe, katere sploh kažejo premalo lju-
bezni do bližnjega in preveliko do samega sebe
in več takih in enakih nezdod, katerih na tem
malem prostoru ne moremo vseh navesti. — Vo-
litve za občinske zastope so se že vršile, delo-
ma še se bojo. Nekatero občine začele so ven-
dar enkrat slovenski uradovati, a okrajno gla-
varstvo odpisuje nemški. Na noge toraj župani
slovenski, začnite pri sebi najpoprej in tako

bote pokazali, da ste v resnici Slovenci in če
bodete obče zahtevali slovenskih dopisov tudi
dobivali jih bote. Da pa tudi celjski kmetski
krivi „prijatelj“ našega okraja ni preziral, je
lahko verjetno, pa kakor po drugod, potrkal
je tudi tukaj le na vrata nemškutarjev in nem-
čurjev v Rogaci in na Slatini. Kar je c. kr.
uradnikvo, se je menda samo gospod tako
ponižal, ponujati med ljudi tako malovredno
blago. Izmed tržanov je pa tako, kjer je „šul-
verajn“ tam tudi lisjak velja. V Slatini se ve
da tudi ni brez nja, a tu strada, ker ne upa
redno na svoj plen. Za zdaj konec, samo tisti
tri možakarji, če onega ne vštejemo, ki bi slo-
bodno robec na glavi nosil, ki še hočejo kot
katoličani veljati, se slobodno sramujejo s ta-
kim grdim listom stopati na dan; če pa bi to
vendar še dalje delali, objavimo jih imena.

Narodnjak.

Stonjci pod Ptujem. (Sila z novim
šolskim poslopjem — g. Herman.) Pri
sv. Marku plačujemo od šolske sobe najem 80 fl.
drva stojijo okoli 80 fl. potem snaženje itd.,
vse mora plačeno biti, učitelja pa ni! Otroci
čepijo doma, naučijo se malo ali nič. Vendar
je slav. c. k. deželni šolski svet naše Stojnce
izobčil iz Markovske šole; naj si kupijo ali po-
stavijo lastno šolsko poslopje, ker ne smejo svo-
jih otrok tjekaj — kakor do sedaj 60 let —
več v šolo pošiljati. Ta občina je siromašna,
zadolžena: vsled večkratne toče in lanske po-
vodnji, vsled (v kratkih letih 3kratnega) straš-
nega požara. In ta bi si naj lastni šolski grad
stavila za 5000 fl. — potem pa še sak splela,
da učitelja vlovi; kajti če učitelja pri sv. Marku
ne moremo dobiti, bo tudi naše šolsko poslopje
prazno stalo, a posestva bi se nam prodavala
za plačevanje k šoli, ker gotovine nima nobe-
den. Sedaj se bomo našega slavnega deželnega
in državnega poslanca M. Hermana morali po-
prijeti, naj nam bar nekaj v zmotnjavi pomaga.
Prošnjo v ti zadevi bomo skoro poslali, naj nam
pomagajo g. Herman iz teh zadreg saj z dob-
rim svetom.

Iz Braslovč. (Narodnjaki.) Nova volitev
občinskega zastopa naravnana je na 13. dan t.
m. in je torej pred durmi! O važnosti občinskih
volitev govoriti, bilo bi odveč; vsakemu narod-
njaku in sploh bistro mislečemu občanu je do-
bro znano, koliko važnega pomena so občinske
volitve ne samo v narodnem oziru, temveč ko-
liko gmotnih, v življenje vsakega posameznika
segajočih vprašanj spada v področje občinskega
odbora. Priporočati nove može za občinski od-
bor, bilo bi brez potrebe. Vsakemu volilecu je
iz lastnega prepričanja znano, da je sedajni ob-
činski odbor naroden i nam Slovencem vseskozi
pravičen. Zato uživa pa tudi občno zaupanje,
červavno si neka nemčurska svojad na vso moč
prizadeva ter uporablja vsako še tako nesramno

sredstvo, da bi navdušila ljudstvo za uničenje narodne stvari, katera se je zadnja tri leta pod sedajnim občinskim odborom tako krepko razcvitala. Na čelu tej svojadi je znani klobučarski mojster in bivši župan, sicer rodom Slovenec, a žalibog sovražnik vsega, kar zamore služiti v narodni prospeh. Po njegovem mnenju naj bi bila naša šola nemška, občinsko uradovanje nemško, in Bog si ga vedi kaj še vse nemško. Pa oglejmo si možaka še v društvenem oziru: Mej časom svojega županovanja tiral je pred sodnijo več ko 12 oseb, zgoli zarad osebnih, po njem prouzročenih prepиров. In če se konečno ozremo na gmotno stališče, katerega je on kot župan občini nasproti zavzemal, vidimo žalibog, da je moral pozneje — ko so se njegovi računici na tanjko pregledali — povrniti občini znatno svoto denarjev. No, in takšen človek se predrzne, še upati in celo nagovarjati, da bi ga še volili? — Smešno! Kaj pa njegov pajdaš, tisti zloglasni „dichter“, kateri je bil zadnjič v „Slovenskem Gospodarju“ tako neusmiljeno pohvaljen? Ta pa od samega dolgega časa, ker nima družega opravka, zлага baje vedno neumne pesni o narodnih poštenjakih, hoteč s tem pokazati svojo modrost za kakšno častno mesto v občinskih opravilih. Sicer pa je škoda za čas, o tem stvoru kaj več omenjati, ker je itak toliko uničen, da ne more kaj škodovati. Opozorjamo samo na to, da zahteva čast vsakega narodnjaka, da se takšnih narodnih „dvoživk“ ogiblje, da se pa udeleži volitve. Torej narodnjaki, le k volitvi! Čim več volilcev, tim sijajnejša zmaga.

Več narodnjakov.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Slovensko društvo je s svojim zadnjim zborovanjem v Šoštanji vse nemčurje in liberalce štajerske iznemirilo. Na vse strani lažejo in obrekujejo (in svetu zaterjujejo, da je društvo brez vsega pomena. No, zakaj se pa toraj toliko jezite in ujedate? Društvo je bilo potrebno in delalo bode neumorno naprej. Slišati je, da je tirjanje slovenskih paralel in slovenskega učnega jezika na učiteljski v Mariboru posebno v Gradci zasmrdelo. Verujemo. Tam še vedno čepijo tisti čuki, kateri mislijo, da nemštvo kedaj pogoltne vse Slovence. — Državni zbor prične danes svoje zborovanje; šolska postava pride v pondeljek na dnevni red. — Volitve za mestni zastop Ljubljanski bodo 16. 17. in 19. aprila: iz volilnega zapisnika je 60 nemških penzionistov izbačenih; toti dedovje so vsi nekdaž iz Gradca, kder še sedaj denarje vzdigujejo in občinske doklade plačujejo, nalašč se preselili v Ljubljano, da pomnožijo število nemčurjev in pri volitvah pomagajo. No, sedaj je temu konec storjen. Nem-

čurji se silno jezijo, še bolje pa sramujejo, ker je tolika zvijača prišla na dan. — Na Ogerskem so ljudje silno razburjeni, zlasti magjarski: Jurij plem. Majlath, najvišji sodnik, 70letni starček, bil je v lastnej palači v Budimpešti od tolovajev sred noči napaden, zadržan in izropan, jezik so mu iztrgali in usta zamašili. Morivci so skoz okno se po vrhovi spustili na tla in všli. Pravijo, da je prejšnji hlapec Sponga v porazumljeni hišnega husarja Brešča ubil Majlatha. Brešec je zaprt, Sponga pa je všel. V Karpatah je zapalo veliko snega, ki sedaj kopni in močno nopenja ogerske reke, da se bojijo povodnji. — Hrvatje dalmatinski so silno hudi, da jim tlačijo nemščino v višje urade, in jim tudi iz Maribora došli g. Pavič ne ugaja, ker ne zna prav hrvatski.

Vnanje države. Nemški cesar Viljelm boleha tako, da je večjidel v postelji. Bismark hoče vvažanje tujega lesa na Nemško zabraniti zlasti hrastovih dog. To pa Nemcem ni po volji, ker nimajo doma zadosti hrastja in poslanci se močno upirajo Bismarku. — Ruski car pada se meseca maja h kronanju v Moskvo. Tje pričakujejo mnogo tujih gostov, med temi je tudi greški kralj, črnogorski in bolgarski knez, nadvojvoda Karl Ludvik, princ Karl pruski in princ Waldemar danski in bržčas tudi kralj perzijski. Železnico v Sibirijo pričnejo še letos staviti. — Rumuni nameravajo kanal skopati od Črneyode do Kustendža in tako Donav napeljati v Črno morje; za ladije iz Donava do Carigrada bi se pot skrčila za 500 kilometrov in vsi prepiri zavoljo ustja sedanjega Donavskega v Črno morje bili bi končani. — Srbski ministri so starega nadškofa odstavili in na mesto njegovo bil je izvoljen Mraović. Posvečenje škofovsko mu podeli Karlovački patrijarh. To je Srbe precej razžalilo. Sploh pa kralj Milan ni nič priljubljen in mogoče, da bo de izgnan. — Črnogorci in Albaneci so se zopet zgrabili na Skadarskem jezeru v ladijah; Albaneci bili so tepeni. — Greki začnejo železnice staviti, 12 milijonov hočejo v to svrhu porabiti. — Turški sultan je v Libanon blizu svete dežele poslal Prenka Bib-Dodo, albanškega kneza, za poglavarja. Svet se temu čudi. V Albanijo kneza sultan ne pusti domov, a pošlje ga kot svojega namestnika v daljno Azijo. — V južnej Ameriki so Chilenci vendar enkrat mir sklenoli z nesrečnimi Peruvijanci!

Za poduk in kratek čas.

Miramar.

„Človek že po svoji naravi hoče vedno več zvedeti“, glasi se oni znameniti stavek, s katerim pričinja svojo metafiziko modri Aristotelj, katerega izreki so zakoni. Da ustrežem temu